

Een Nieuw Lied, gemaakt over de droevigen toestand van ons Nederland,
als meede de duuren tyd, smerten en plaagen die ons treffen, enz.

Op de Wys: O holland' schoon gy leeft in vreed.

Helaas! helaas wat ramp en smert,
Moet men nu thans verdraagen,
Het gaat den mensch al door het hert,
Van al het droevig klaagen;
Het laatste van de Eeuwe ziet,
Dat brengt een Mens in groot verdriet,
In 't laatste van deez' dagen,
Hoord men een ieder klaagen.

2. Og wat zal men nu vangen aan,
Daar is geen Brood te winnen,
En alles is nu even duur,
Wat zal men gaan beginnen?
Het stryd een mensch al tegen hart,
Men raakt 'er nu haast in verward,
Door alles te verpanden,
Raakt men met leeg handen.

3. Nu is men door Gods zegen saam,
Dit Jaar weer ingetreden,
Daar menig wensch ook is gedaan,
Van een gewenschte Vreede;
Og dat ons dog het Oorlogs zwaard,
Niet nedervellen mag ter aard,
Mogten de Potentaaten,
Dog deezen Oorlog laaten.

4. Maar men hoord heeden anders niet,
Als Twist en Tweedragt spreken,
Den Engelsman brengt veel verdriet,
Met al zyn valse steecken,
Op Zee, met zyn Engelsch gebroet,
Dat ons Hollanders treuren doet,
Om met zyn Engels krielen,
Ons Holland te vernielen.

5. Men hoord uit Brieven en Courant,
Niets als bedroefde Maere,
Den Engelsman neemt affurant,
Twee Hondert Scheeppen klaare:
Met Koopmanschap geladen zoet,
Dat onze Koopliën treuren doet,
Die met ons Holland' schoone,
Haar toorn zullen toonen.

6. Ons Edel Prins al van Nassau,
Zal Land- en Zeemagt stellen,
Om met kloekmoedigheid te staan,
Die Engelse Rebellen,
Met zyn Soldaaten kloek van aart,
Wanneer hy voor den Vyand staat,
By nagten en by daagen,
Zyn leven dan te waagen.

7. O's Edel Prins al van Nassau,
Laat 't Volk nu marſeeren,
Zyne Soldaaten heel getrouw,
Om voor ons land te weeren,
Zy stellen haar als Helden ziet,
En daarom treurt Oranje niet,
Ons Prins zal Hem wel toone,
Met zyne Helden schoone.

8. Maar ach! mogt het tog anders zyn
Het zou dog beter weezen,
Zoo wel voor grooten als voor klein,
Dan was men buiten vreezen,
Og was het vreed tot ons Lot,
Den waaren wy bevryd ó Godt,
O Heer komt ons te baaten,
En onze Hooge Staaten.

9. Maar als men dit eens regt bedenkt,
't Komt niet als door de zonden,
Men geeft de Leeraars geen gehoor,
Van 't geen zy ons verkonden,
Wy houwen met Gods Woord de spot:
De Vroome Lui houd men voor zot,
Gods Heil'ge Naam onteeren,
Met vloeken en mer zweeren.

10. 't Is niet als pragt en hovaardy,
Dat daaglyks komt geschieden,
Met leugens en bedriegery,
Gaat men het goede vlieden,
Op zuipen speelen dag en nacht,
Stelt men zyn hart en al zyn kracht,
Maar Christelyke dingen,
Die kan men niet volbringen.

11. Og laaten wy tog voor hei lef,
Dog smeeken aan den Heere,
Dat hy den Oorlog dog ten beft,
En 's kwaad van ons mag keeren;

Og mogten wy dog zyn bevryt.
Voor Oorlog en voor duuren tyd,
Dan zou ons Land weer bloeyen,
En Koopmanfchappen groeyen.

Een Vermaakelyke Klugt van een Smit die zyn Wyf heeft verkogt voor
Twaalf Duyten, aan een Schipper die gaat Ruylebuiten.

Vois: Luyftert na den Zanger.

Al wie wil hooren zingen,
Koop tog een aardig Lied,
't Zyn zulke Raare dingen,
't Is in Amftterdam gefchied,
Van de flink flonk don Laarje bon belle,
Flink flonk d... L.... b... b...

2. De Smit zat in een Herreberg,
En de vrouw zonder Abuis,
Die fprak tot hem zonder Erg,
Dronkaart gaat gy mee na huis.

Van de flink enz.

3. Doe begon de Smit te tieren,
Tegen zyn Vrouwtje ras,
Ik zal uw Beest wel anders leeren,
Gy koomt my hier net te pas,

Van de flink enz.

4. Deeze Smit was zoo bezoopen,
Dronk eens luftig in 't rond,
Wie wil nu een boggel koopen;
Veertien duyten voor 't pont,

Van de flink enz.

5. Een Koopman die begon te merken,
Bragt de Borrel eens in 't rond,
Smit hoe veel loofje u Verken,
Het weegt hondert 60 pond,

Van de flink enz.

6. Doe fprak de Schipper maatje,
Hoorden hem praaten nouw,
En hy zey wel Kammeraatje,
Al wat ik koop zonder berouw,

Van de flink enz.

7. Hy verkogt ze voor twee blanken
Aan de Schipper by het pond,
Doe ging hy de Smit bedanken,
Voor 't Gezelschap in het rond,
Van de flink enz.

8. Deze Smit had geen gedagten,
's Morgens had hy wel berouw,
Ieder een die daar om lachten,
De verkooper van zyn Vrouw.

Van de flink enz.

9. 's Morgens was hy niet befchonken,
Liep de Stad al op en neer,
Ik zal my nooit drinken dronken,
Had ik myn Morfebel maar weer.

Van de flink enz.

10. De Sop heeft zo zyn geld ontfangen
Twaalf duiten voor het pond,
De Schipper die zei met verlangen,
Nooit geen raarder kool bevond,
Van de flink enz.

11. Doe ging de Schipper vaaren,
En doe riep hy Ruilebuit,
Ik zal de Smit zyn wyf bewaaren,
Zy is in myn eigen fchuit,

Van de flink enz.

12. Oorlof mannen met hoopen,
Is uw Wyfje regt of krom,
Wilt ze aan geen Schipper verkoopen;
Want je krygt ze nooit weerom.

Van de flink enz.

E Y N D E.